

Onsdag den 6. april 2011

Fremtidig EU-politik for internationale investeringer

P7_TA(2011)0141

Europa-Parlamentets beslutning af 6. april 2011 om etablering af en samlet EU-politik for internationale investeringer (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse af 7. juli 2010 fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »etablering af en samlet europæisk international investeringspolitik« (KOM(2010)0343) og til forslag af 7. juli 2010 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om indførelse af overgangsordninger for bilaterale investeringsaftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande (KOM(2010)0344),
- der henviser til meddelelse af 3. marts 2010 fra Kommissionen med titlen »Europa 2020 - en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (KOM(2010)2020) og til meddelelse af 9. november 2010 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Handel, vækst og verdensanliggender - handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi« (KOM(2010)0612),
- der henviser til Rådets konklusioner af 25. oktober 2010 om etablering af en samlet europæisk international investeringspolitik,
- der henviser til OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder,
- der henviser til EU-Domstolens retspraksis i spørgsmålet om medlemsstaternes tilsidesættelse af deres forpligtelser, særlig dom af 3. marts 2009 i sagen Kommissionen mod Østrig (sag C-205/06), dom af 3. marts 2009 i sagen Kommissionen mod Sverige (sag C-249/06) og dom af 19. november 2009 i sagen Kommissionen mod Finland (sag C-118/07),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0070/2011),
- A. der henviser til, at EU's enekompetenceområde med Lissabontraktaten også omfatter direkte udenlandske investeringer (FDI), som det fremgår af artikel 3, stk. 1, litra e), og artikel 206 og 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- B. der henviser til, at der siden 1959 er indgået mere end 1 200 bilaterale investeringsaftaler af medlemsstaterne, og at det samlede antal indgåede bilaterale investeringsaftaler udgør næsten 3 000,
- C. der henviser til, at det er almindeligt anerkendt, at indenlandske investeringer forbedrer værtslandets konkurrenceevne, men det kan blive nødvendigt at yde tilpasningsbistand til lavtlønsgruppen i tilfælde af udenlandske investeringer; der henviser til, at det er enhver regerings ansvar at fremme de gunstige virkninger af investeringerne og forebygge eventuelle skadelige virkninger,

Onsdag den 6. april 2011

- D. der henviser til, at FDI ikke er defineret i EUF-traktatens artikel 206 og 207, og at Den Europæiske Unions Domstol ⁽¹⁾ har præciseret sin fortolkning af udtrykket FDI på grundlag af tre kriterier: Der skal være tale om langsigtede investeringer, der udgør mindst 10 % af selskabets egenkapital/aktier og giver investoren ledelsesmæssig kontrol over selskabets transaktioner; der henviser til, at denne definition er i overensstemmelse med IMF's og OECD's definitioner og skal ses i modsætning til især porteføljeinvesteringer og intellektuelle ejendomsrettigheder, der henviser til, at det er vanskeligt at sondre klart mellem FDI og porteføljeinvesteringer og at anvende en streng juridisk definition på den investeringspraksis, der foregår i den virkelige verden,
- E. der henviser til, at nogle medlemsstater anvender brede definitioner af begrebet »udenlandsk investor«, således at en simpel postadresse anses for tilstrækkelig til at bestemme, hvor en virksomhed er hjemmehørende; der henviser til, at dette har gjort det muligt for nogle virksomheder at anlægge sag mod deres egne lande på grundlag af bilaterale investeringsaftaler med tredjelande; der endelig henviser til, at ethvert europæisk selskab bør kunne stole på kommende EU-investeringsaftaler eller frihandelsaftaler med investeringskapitler,
- F. der henviser til, at de nye industrilande med stærk investeringskapacitet som lokale eller globale magtcentre har ændret den traditionelle opfattelse af, at investorerne kun kommer fra de udviklede lande,
- G. der henviser til, at de første tvistbilæggesager i 1990'erne ud over de generelt positive resultater afslørede en række problemer som følge af vag sprogbrug, der muliggjorde fortolkninger, især med hensyn til en mulig konflikt mellem private interesser og de offentlige myndigheders reguleringsopgaver, f.eks. i tilfælde hvor vedtagelse af legitim lovgivning medførte, at en stat ved international voldgift blev dømt for krænkelse af princippet om »retfærdig og rimelig behandling«,
- H. der henviser til, at USA og Canada, som er blandt de første stater, der har måttet anvende sådanne regler, har tilpasset deres model for bilaterale investeringsaftaler for at indsnævre voldgiftens fortolkningsmuligheder og sikre en bedre beskyttelse af deres mulighed for offentlig intervention,
- I. der henviser til, at Kommissionen har udarbejdet en liste over de lande, der skal være privilegerede partnere i forhandlingerne om de første investeringsaftaler (Canada, Kina, Indien, Mercosur, Rusland og Singapore),
- J. der henviser til, at den nyligt oprettede Tjeneste for EU's Optræden Udadtil skal styrke EU's globale tilstedeværelse og rolle og i den forbindelse bl.a. fremme og forsvare EU's handelspolitiske målsætninger, herunder også på investeringsområdet,
1. anerkender, at direkte udenlandske investeringer som følge af TEUF nu hører ind under EU's enekompetence; bemærker, at dette er forbundet med en dobbelt udfordring: dels spørgsmålet om forvaltning af de eksisterende bilaterale investeringsaftaler, dels fastlæggelsen af en europæisk investeringspolitik, der ikke blot opfylder forventningerne hos investorerne og modtagerlandene, men også tjener EU's bredere økonomiske interesser og tager hensyn til den eksterne politiks målsætninger;
2. glæder sig over dette nye EU-kompetenceområde og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at benytte denne lejlighed til sammen med Parlamentet at skabe en integreret og sammenhængende investeringspolitik, der fremmer investeringer af høj kvalitet og yder et positivt bidrag til økonomisk fremskridt og bæredygtig udvikling i verden; mener, at Parlamentet i tilstrækkelig grad skal inddrages i udformningen af den fremtidige investeringspolitik, hvilket kræver ordentlige høringer vedrørende mandaterne for kommende forhandlinger samt regelmæssig og grundig orientering om status for igangværende forhandlinger;

⁽¹⁾ Dom af 12. december 2006 i sag C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue.

Onsdag den 6. april 2011

3. bemærker, at EU er en vigtig økonomisk blok, der har betydelig vægt i forhandlinger; mener, at en fælles politik for investeringer kan opfylde både investorernes og de pågældende staters forventninger og kan bidrage til at øge EU's og dets virksomheders konkurrenceevne og beskæftigelsen;
4. bemærker, at der er behov for en koordineret europæisk ramme, der er udformet med henblik på at skabe sikkerhed, og for at tilskynde til, at Den Europæiske Unions principper og målsætninger fremmes;
5. minder om, at der i nuværende globaliseringsfase har været tale om en dramatisk stigning i omfanget af direkte udenlandske investeringer, der i 2007 - året inden investeringerne blev ramt af den internationale finanskrisen - nåede et rekordniveau på næsten EUR 1 500 mia., med EU som den største kilde til direkte udenlandske investeringer i hele den globale økonomi; der imidlertid understreger, at investeringerne faldt i 2008 og 2009 som følge af den internationale finansielle og økonomiske krise; understreger ligeledes, at ca. 80 % af den samlede værdi af direkte udenlandske investeringer vedrører sammenslutninger eller erhvervelser;
6. glæder sig over Kommissionens meddelelse om »etablering af en samlet europæisk international investeringspolitik«, men påpeger, at meddelelsen i vid udstrækning omhandler beskyttelse af investorerne, hvorfor retten til at beskytte det offentlige lovgivningskapacitet og EU's pligt til at føre en sammenhængende udviklingspolitik bør prioriteres højere;
7. mener, at investeringer kan have en positiv indvirkning på vækst og beskæftigelse, ikke kun i EU, men også i udviklingslandene, hvis investorerne bidrager aktivt til udviklingsmålene i værtslandene, f.eks. gennem støtte til den lokale økonomi via teknologioverførsel og anvendelse af lokal arbejdskraft og lokalt input;
8. opfordrer Kommissionen til ikke at glemme læren fra forhandlingerne på multilateralt, plurilateralt og bilateralt niveau, især de mislykkede OECD-forhandlinger om en multilateral investeringsaftale;
9. opfordrer kraftigt Kommissionen til at udvikle EU's investeringsstrategi på en forsigtig og koordineret måde med udgangspunkt i bedste praksis fra de bilaterale investeringsaftaler; bemærker, at medlemsstaternes aftaler har forskelligt indhold, og anmoder Kommissionen om at udjævne disse forskelle for at skabe en solid EU-model for investeringsaftaler, som imidlertid kan tilpasses partnerlandets udviklingsniveau;
10. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at udstikke ikke-obligatoriske retningslinjer, f.eks. i form af en model for bilaterale investeringsaftaler, som medlemsstaterne kan benytte for at øge sikkerheden og ensartetheden;

Definitioner og anvendelsesområde

11. opfordrer Kommissionen til at udforme en klar definering af, hvilke investeringer der skal beskyttes, både hvad udenlandske direkte investeringer og porteføljeinvesteringer angår; mener imidlertid ikke, at spekulative investeringer som defineret af Kommissionen skal nyde beskyttelse; kræver, at det i de tilfælde, hvor investeringsaftaler omfatter intellektuelle ophavsrettigheder, herunder aftaler, hvor udkastet til forhandlingsmandat allerede er fremsat, skal sikres, at der ikke opstår negative konsekvenser for fremstillingen af generisk medicin, og at TRIPS-undtagelserne vedrørende den offentlige sundhed respekteres;
12. bemærker med bekymring, at forhandlinger om en bred vifte af investeringer vil medføre en sammenblanding af enekompetence og delt kompetence;

Onsdag den 6. april 2011

13. opfordrer til indførelse af udtrykket »EU-investor«, hvilket i overensstemmelse med ånden i artikel 207 i TEUF vil fremhæve betydningen af, at investorer fra alle medlemsstaterne tilgodeses på lige fod, således at de er sikret samme vilkår for behandling og beskyttelse af deres investeringer;

14. erindrer om, at der i forbindelse med EU-medlemsstaterne normale udenlandske direkte investeringer anvendes en bred definition på »udenlandsk investor«; opfordrer Kommissionen til at foretage en evaluering af, om dette har ført til misbrug; opfordrer endvidere Kommissionen til på grundlag af denne evaluering at formulere en klar definition af »udenlandsk investor« baseret på OECD's seneste benchmark-definition af direkte udenlandske investeringer;

Investorbeskyttelse

15. betoner, at investorbeskyttelse for alle EU-investorer skal have førsteprioritet i investeringsaftaler;

16. bemærker, at det er en tidskrævende proces at forhandle bilaterale investeringsaftaler på plads; anmoder Kommissionen om at anvende alle sine personalemæssige og materielle ressourcer til forhandlinger om og indgåelse af EU-investeringsaftaler;

17. mener, at der er risiko for, at den anmodning, Rådet fremsatte i sine konklusioner om meddelelsen om, at det nye europæiske regelsæt ikke må få negative konsekvenser for den investorbeskyttelse og de garantier, som eksisterer under de eksisterende aftaler, vil give anledning til modstand mod enhver ny investeringsaftale og forstyrre den nødvendige balance mellem investorbeskyttelse og retten til at regulere i en periode med øgede indenlandske investeringer; tilføjer, at en sådan formulering af evalueringskriteriet kan være i modstrid med indholdet og ånden i artikel 207 i TEUF;

18. er af den opfattelse, at nødvendigheden af at kortlægge »bedste praksis«, som Rådet ligeledes kommer ind på i sine konklusioner, er en mere fornuftig og effektiv løsning, fordi den vil gøre det muligt at udvikle en sammenhængende europæisk investeringspolitik;

19. mener, at de investeringsaftaler, som EU indgår i fremtiden, bør være baseret på bedste praksis i medlemsstaternes aftaler og omfatte følgende standarder:

- ikke-diskrimination (national behandling og mestbegunstigelse) med præcis formulering i definitionen om, at der for udenlandske og indenlandske investorer skal gælde »ens forhold«, samtidig med at der gives mulighed for en vis fleksibilitet i MFN-klausulen for ikke at forhindre regionale integrationsprocesser i udviklingslandene
- rimelig og retfærdig behandling, defineret ud fra det niveau, der er fastlagt ved international sædvaneret
- beskyttelse mod direkte eller indirekte ekspropriation med en definition, som sikrer en klar og retfærdig ligevægt mellem de forskellige offentlige og private interesser, og med hjemmel for tilstrækkelig kompensation i forhold til de opståede skader i tilfælde af ulovlig ekspropriation;

20. opfordrer Kommissionen til at evaluere de potentielle konsekvenser af medtagelsen af en paraplybestemmelse i fremtidige europæiske investeringsaftaler og til at aflægge beretning til både Europa-Parlamentet og Rådet;

Onsdag den 6. april 2011

21. anmoder Kommissionen om at sikre gensidighed, når den forhandler om markedsadgang med sine vigtigste udviklede handelspartnere, og samtidig være opmærksom på, at det er nødvendigt at udelukke følsomme sektorer og bevare asymmetrien i EU's handelsforbindelser med udviklingslandene;

22. bemærker, at den forventede forbedring af sikkerheden vil gøre det lettere for små og mellemstore virksomheder at investere i udlandet, og bemærker i denne forbindelse, at SMV'erne skal have lov at komme til orde under forhandlingerne;

Beskyttelse af reguleringsretten

23. understreger, at EU's fremtidige investeringsaftaler skal beskytte det offentlige mulighed for intervention;

24. er stærkt bekymret over de internationale voldgiftsinstansers skønsbeføjelser til at fortolke bestemmelserne om investorbeskyttelse bredt, hvilket vil føre til udelukkelse af legitime offentlige reguleringsbestemmelser; anmoder Kommissionen om at opstille klare definitioner af standarder for investorbeskyttelse for at undgå sådanne problemer i de nye investeringsaftaler;

25. anmoder Kommissionen om i alle fremtidige aftaler at indføje særlige klausuler, hvorved der fastsættes nærmere retningslinjer for aftaleparternes ret til at vedtage forskrifter inden for bl.a. områder som beskyttelse af den nationale sikkerhed, miljøbeskyttelse, folkesundhed, arbejdstager- og forbrugerrettigheder, industripolitik og kulturel mangfoldighed;

26. understreger, at den i hvert enkelt tilfælde bør afgøre, hvilke sektorer der er udelukket fra de fremtidige aftaler, f.eks. følsomme sektorer som kultur- og uddannelses- og sundhedssektoren og sektorer, som er strategisk vigtige for det nationale forsvar, og opfordrer Kommissionen til at orientere Europa-Parlamentet om, hvilket mandat den har fået i hvert enkelt tilfælde; bemærker, at EU også bør tage hensyn til anliggender, der ligger partnerne i udviklingslandene på sinde, og ikke kræve yderligere liberalisering, hvis de sidstnævnte finder det nødvendigt for deres udvikling at beskytte bestemte sektorer, især de offentlige serviceydelser;

Medtagelse af sociale og miljømæssige standarder

27. betoner, at EU's fremtidige politik også skal fremme bæredygtige investeringer og investeringer, som respekterer miljøet (især inden for udvindingsindustrien) og sikrer gode arbejdsvilkår i de virksomheder, der investeres i; anmoder Kommissionen om i alle fremtidige aftaler at medtage en henvisning til OECD's ajourførte retningslinjer for multinationale virksomheder;

28. fremsætter med henvisning til kapitlerne om investeringsspørgsmål i de bredere frihandelsaftaler igen ønsket om indføje af en klausul om virksomhedernes sociale ansvar og effektive sociale bestemmelser og miljøbestemmelser i alle frihandelsaftaler, som EU undertegner;

29. ønsker, at Kommissionen undersøger, hvordan sådanne bestemmelser er blevet medtaget i medlemsstaternes bilaterale investeringsaftaler, og hvordan de kan medtages i EU's fremtidige uafhængige investeringsaftaler

30. finder det glædeligt, at adskillige eksisterende bilaterale investeringsaftaler allerede indeholder en klausul, som skal hindre en lempelse af den sociale lovgivning og miljøreglerne, for at tiltrække investeringer, og anmoder Kommissionen om at overveje at indføje en sådan klausul i sine fremtidige aftaler;

Onsdag den 6. april 2011

Twistbilægelsesordning og EU's ansvar

31. mener, at den nuværende twistbilægelsesordning bør ændres, så der medtages aspekter som øget gennemsigtighed, parternes mulighed for at appellere afgørelserne, forpligtelsen til at udnytte de lokale retsmidler (hvis det er relevant), muligheden for at anvende amicus curiae-indlæg og forpligtelsen til at vælge ét voldgiftssted;

32. er af den opfattelse, at der ud over twistbilægelse mellem stater også bør skabes mulighed for twistbilægelse mellem investor og stat for at sikre omfattende investorbeskyttelse;

33. er klar over, at EU ikke kan anvende de eksisterende twistbilægelsesmekanismer under Det Internationale Center for Bilægelse af Investeringstvister (ICSID) og FN's Kommission for International Handelsret (UNCITRAL), da EU som sådan ikke er medlem af de to organisationer; opfordrer EU til at indføje et kapitel om twistbilægelse i hver ny EU-investeringsaftale i overensstemmelse med de reformer, der foreslås i denne beslutning; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at påtage sig deres ansvar for som centrale aktører på internationalt plan at arbejde for de nødvendige reformer af ICSID's og UNCITRAL's bestemmelser;

34. opfordrer Kommissionen til at forelægge løsninger, der vil gøre det lettere for små og mellemstore virksomheder at finansiere de høje omkostninger i forbindelse med twistbilægelse;

35. anmoder Kommissionen om så hurtigt som muligt at fremsætte forslag til forordning om, hvordan ansvaret skal fordeles mellem EU og medlemsstaterne, især det finansielle spørgsmål, i tilfælde af, at EU taber en sag for en international voldgiftsinstans;

Valg af partnere og Europa-Parlamentets beføjelser

36. støtter princippet om, at de prioriterede partnere i EU's fremtidige investeringsaftaler skal være lande, som har et betydeligt markedspotentiale, men hvor udenlandske investorer bør beskyttes bedre;

37. bemærker desuden, at investeringsrisikoen generelt er højere i udviklingslandene og de mindre udviklede lande, og at en stærk og effektiv investorbeskyttelse på grundlag af investeringsaftaler er afgørende for, at de europæiske investorer beskyttes, og samtidig med, at de kan forbedre regeringsførelsen og dermed skabe forudsætningerne for, at omfanget af de direkte udenlandske investeringer i disse lande øges; er af den opfattelse, at investeringsaftaler, hvis de skal bringe disse lande yderligere fordele, også skal omfatte investortpligter som f.eks. respekt for menneskerettighederne og antikorrupsionsnormer som led i et bredere partnerskab mellem EU og udviklingslandene med henblik på at reducere fattigdommen; opfordrer Kommissionen til at evaluere solide fremtidige partnere på grundlag af bedste praksis i medlemsstaternes i forbindelse med bilaterale investeringsaftaler;

38. giver udtryk for sin bekymring over, at udenlandske direkte investeringer i de mindst udviklede lande er meget begrænset og som regel rettet mod udvinding af naturressourcer;

39. mener, at der bør gives mere støtte til lokale virksomheder i udviklingslandene, især gennem incitament til højnelse af deres produktivitet, indgåelse af tættere samarbejde og forbedring af arbejdsstyrkens kvalifikationer, som er områder med et betydeligt potentiale for fremme af den økonomiske udvikling, konkurrenceevnen og væksten i udviklingslandene; tilskynder desuden til overførsel af nye, grønne teknologier fra EU til udviklingslandene, som er den bedste måde at fremme grøn og bæredygtig vækst på;

Onsdag den 6. april 2011

40. ønsker, at Kommissionen og medlemsstaterne fuldt ud tager hensyn til Parlamentets holdning, før der indledes forhandlinger om investeringsaftaler, og mens forhandlingerne står på; minder om indholdet af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen og anmoder Kommissionen om at høre Europa-Parlamentet om udkastet til forhandlingsmandat i tide til at kunne udtrykke sin holdning, som Kommissionen og Rådet dernæst skal tage behørigt hensyn til;

41. understreger, at det er nødvendigt at medtage den rolle, som EU-Udenrigstjenestens delegationer kan spille i strategien for den fremtidige investeringspolitik i erkendelse af, at deres potentiale og lokale knowhow udgør strategiske trumfkort i bestræbelserne på at nå de nye politiske mål;

*

* *

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Beskyttelse af EU's finansielle interesser - Bekæmpelse af svig

P7_TA(2011)0142

Europa-Parlamentets beslutning af 6. april 2011 om beskyttelse af EU's finansielle interesser - Bekæmpelse af svig - Årsberetning for 2009 (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger om tidligere årsberetninger fra Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF),
- der henviser til Kommissionens beretning til Europa-Parlamentet og Rådet af 14. juli 2010 om beskyttelse af EU's finansielle interesser - bekæmpelse af svig - årsberetning for 2009 (KOM(2010)0382) samt bilagene (SEK(2010)0897 og SEK(2010)0898),
- der henviser til OLAF's 10. aktivitetsberetning - Årsberetning for 2010 ⁽¹⁾,
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2009, med institutionernes svar ⁽²⁾,
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfonds (EUF's) aktiviteter i regnskabsåret, med Kommissionens svar ⁽³⁾,
- der henviser til artikel 319, stk. 3, og artikel 325, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf

⁽²⁾ EUT C 303 af 9.11.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 303 af 9.11.2010, s. 243.

⁽⁴⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1